

Tobias

phariseorū displicere iudicio. et episcopo
rum iussionibꝫ deseruire insitū vt potui
Et qꝫ vicina est chaldeorū lingua sermo
ni hebraico vtriusqꝫ lingue peritissimū lo
quacē reperiēs: vnius diei labore arripui
et quicqd ille mihi hebraicis verbis ex
pressit hoc ego accito notario sermonibꝫ
latinis errosui. Orationibꝫ vñis merce
dem hui⁹ opis p̄pensabo cū gratū robis
didicero me quod iubere estis dignati:
complesse.

Explicit plogus in librū Tobie.
Incipit liber Tobie Capitulū I

Tobias ex

tribu et ciuitate ne
ptalm q̄ est in su/
perioribꝫ galilee su
pra nason. post viā
q̄ ducit ad occidētē
in sinistro hñs ciui
tate sept̄. cū capt⁹ esset in diebꝫ salma
nasar regis assyriorꝫ. in captiuitate tñ po
sius viā veritat̄ nō deseruit ita vt oia q̄
bē poterat q̄ idie cōcaptiuis fratribꝫ q̄
erāt ex ei⁹ genere impartiret. Cūqꝫ esset
iunior oibꝫ i tribu neptali. nihil tñ pue
rile gessit in ope. Deniqꝫ cū irēt oēs ad
vitulos aureos q̄s hierolvā fecerat rex
israel. hic solus fugiebat cōsortiū oīm.
et p̄gebat ad hierlm ad templū dñi ⁊ ibi
adorabat dñm deū israel. oia primitiva
sua ⁊ decimas suas fideliter offerēs. ita
vt in tertio anno p̄selitis ⁊ aduenis mi
ni tra: et oēm decima ionē. Nec ⁊ h̄i si
milia fm legē dei puerulus obseruabat
Cū dō fac⁹ fuisset vir: accepit vxore an
nam de tribu sua: genuitqꝫ ex ea filiū no
men suū imponēs ei. quē ab infantia ti
mere deū docuit ⁊ abstinere ab oī pctō.
Igit̄ dñ p̄ captiuitatē deuenis cū uxo
re sua ⁊ filio in ciuitatē niniuē cū oī tri
bu sua. ⁊ cū oēs ederēt ex cibis gentiliū
iste custodiuit aliam suā et nūqꝫ cōtami
natus est in escis eoz. Et qm̄ memor fu
it dñ in toto corde suo. dedit illi de⁹ gra

tiam in cōspecti salmanasar regis et de
dit illi ptātē; q̄cūqꝫ vellet ire hñs liber
tate q̄cūqꝫ facere voluisset. Pergebat ei
p̄oēs q̄ erāt in captiuitate: et monita sa
lutiis dabit eis. Cū aut̄ venisset in rages
ciuitatē medorꝫ. et er his qbus honora
tus fuerat a rege habuisset decē talenta
argenti. ⁊ cū in m̄ltā turba generis sui
gabellū egentē videret qui erat ex tribu
eius: sub cyrographo dedit illi mettora
tum pondus argeti. Post multū vero
tpis mortuo salmanasar rege. cū regna
rei sennacherib filius eius. p̄eo. et filios
israel exosos haberet in p̄spectu suo tobi
as quotidie p̄gebat p̄ oēm cognationē
suā. et cōsolabatur eos: diuidebatqꝫ vni
cūqꝫ put poterat de facultatibus suis.
Esurientes alebat nudisqꝫ vestimenta p̄/
bebat. et mortuos atqꝫ occisis sepul: urā
sollicit⁹ exhibebat. Deniqꝫ cū reuersus
esset rex sennacherib fugiēs a iudea: pla
gam quā circa eū fecerat de⁹. ppter blas
phemā suā. et irat⁹ multos occideret ex
filiis israel: tobias sepeliebat corpora eo
rū. At ubi nunciatū est regi: iussit eū oc
cidi. et tulit oēm substantiā eius. Tobias
as vero cū filio suo ⁊ cū uxore fugiēs nu
dus latuit. qꝫ multi diligebāt eū. Post
dies vero q̄dragintaquinqꝫ occiderūt re
gem filij ipsius. Et reuersus est tobias
in domū suā omnīqꝫ facultas eius re
stituta est ei. II

Ost̄ hec vero cū eſſ dies festus
p̄ dñi ⁊ factū eſſ prandii bonū in
domo Tobie: dixit filio suo. Cla
de et adduc aliquos de tribu nostra ti
mētes deū. vt epulenſ nobiscū. Cunqꝫ^z
abisset reuersus nūciauit eivnū ex filiis
israel iugulatū iacere i platea. Statim
q̄ exiliens de accubitu suo. relinquens
prandiū ieunus puenit ad corpus tol
lensqꝫ illud portauit ad domū suā occul
ter: vt dum sol occubuissest caute sepeli
ret eū. Cūqꝫ occultasset corpus. mandu
cauit panē cum luctu ⁊ tremore memo
rās illū sermonē quē dirit dñs p̄amos
p̄plexam. Dies festi v̄stri cōuertentur
in lamentationē et luctū. Cū vero sol oc
dd iii

cubuisse et abiit et sepelivit eum. Argue-
bant autem eum omnes primi eius dicen-
tes. Nam huius rei causa interfici iussus
es. et vir effugisti mortis imperium et ite-
rum sepelis mortuos. Et tobias plus
timens teum quod regem rapiebat corpora
occisorum et occultabat in domo sua et me-
diis noctibus sepeliebat ea. Cōtigit autem
ut quadam die fatigatus a sepultura veni-
ens domum iactasset se iuxta parietem et ob-
dormisset et ex nido hyrundinum dormie-
ti illi: calida siccocora inciderent super ocu-
los eius: fieretque cecus. Hanc autem ten-
tationem ideo promisit dominus euenerit illi: ut
postoris daretur exemplum patientie eius
sicut et sancti iob. Nam cum ab infan-
tia sua semper deum timuerit et manda-
ta eius custodieret. non est contristatus
contra deum quod plaga cecitatis euenerit
ei. sed immobilis in dei timore permanebat:
agens gratias omnibus diebus vite sue.
Nam sicut beato iob insultabant reges
ita isti parentes et cognati eius iridebant
vitam eius dicentes. Ebi est spes tua pro-
qua elemosynas et sepulturas faciebas.
Tobias vero increpabat eos dicens. Nolite
ita loqui: quoniam filii sanctorum sumus. et vitam il-
lam expectamus. quam deus datur est his
qui fidem suam nunquam mutata ab eo. Annave-
ro viror eius ibat ad opus exterritum quo-
tidie. et de labore manuum suarum victum
quem coequi potuisset deferebat. Ebi fa-
ctum est: ut credidim caprarum accipites: detu-
lisset domi. Cuius cum vocem balantis vir
eius audisset dixit. Videlicet ne forte fur/
tivus sit. Reddite eum domini suis quod non li-
cet nobis aut edere ex furto aliquid aut
contingere. Ad hoc viror eius irata eredit.
Manifeste vanam facta est spes tua. et ele-
mosyne tue modo apparuerunt. Atque his
et alijs huiuscmodi vobis exprobabat
ei.

III

Tunc tobias ingemuit et cepit
t orare cum lacrimis: dicens. Ju-
stus es domine. et omnia iudicia tua ve-
ra sunt. et omnes viae misericordia et
veritas et iudicium. Et nunc domine memor
esto mei. et ne vindicta sumas de peccatis

meis: nec reminiscaris velicta mea
vel parentum meorum. Quid non obediuimus?
preceptis tuis. ideo traditi sumus in direc-
tionem et captiuitatem et mortem et in fabula
et in improperium oib[us] natib[us] in quibus
dispersisti nos. Et nunc domine secundum precepta tua. et
non ambulauimus sinceriter coram te. Et
nunc domine secundum voluntatem tuam fac me
cum. et prece in pace recipi spiritum meum
Expedit enim mihi mori magis quod vivere
Eadem itaque die contigit ut sara filia rague-
lis in rages civitate mediorum. et ipsa audi-
ret improperium ab una ex ancillis patris
sui: quoniam tradita fuerat septem viris: et de-
monium nomine asmodeus occiderat eos
mox ut ingressi fuisse ad eam. Ergo
cum per culpa sua increparet puellam. re-
spondit ei dicens. Amplius exte non vis-
deamus filium aut filiam super terram: am-
terfectrix virorum tuorum. Nunquid et occidere
me vis sicut etiam occidisti septem viros?
Ad hanc vocem perrexit in supius cubiculum
domus sue. et tribus diebus et tribus nocti-
bus non inducavit neque bibit: sed in ora-
tione persistens cum lacrymis deprecabatur
deum ut ab isto improperio liberaret eam.
Facium est autem die tercia dum compleret
orationem: benedicens deum dixit. Benedic/
tum est nomen tuum deus patri nostros
qui cum ira fueris: misericordia facies.
et in tempore tribulacionis peccata dimittis
hunc qui inuocat te. Ad te domine faciem meam
couerto: ad te oculos meos erigo. De/
to domine ut de vinculo improperij huius
absoluas me: aut certe desuper terram eris
pias me. Tu scis domine quia nunc concipi-
ui vitum. et mundam seruauim aiam meam ab
omni cupiditate. Nunquam cum ludentibus mi-
scui me: neque cum his qui in levitate ambu-
lant principem me probui. Tunc autem cum tu
more tuo non cum libidine mea consensi su-
scipere. Et aut ego indigna fui illis aut
illi forsitan mihi non fuerunt digni: quod for-
sitam viro alii perseruasti me. Non est enim
in his praecepta omnia tuum. Hoc autem per
te hoc quisque colit te: quod vita eius si in probato
ne fuerit coronabitur: si autem in tribulac-

Rione fuerit: liberabis, et si in corruptōe
fuerit: ad misericordiā tuā venire licebit.
Nō enī telectar: in pditōbū n̄is qz post
ēxpestatē trāquillū facis: et post lachry-
mationē & fletū exultarōz infundis. Sit
nomē tuū de⁹ isrl̄ bñdictū in secula. In
illo tpe exaudite sunt p̄ces amboꝝ in cō-
spectu glorie summi dei: et missus ē an-
gelus dñi sanct⁹ raphael vt curaret eos
ambos quorū vno tpe sunt orōes in cō-
spectu dñi recitate.

III

Titur cum tobias putaret ora-
tionem suā exaudiri vt mori po-
tuisse vocauit ad se tobiā filiū
suum: dixitqz ei. Audi fili mi verba oris
mei: et ea in corde tuo qsl̄ fundamentū
cōstrue. Cū acceperit deus aiam meam
corp⁹ mēū sepeli, et honorē habebis ma-
tri tue oībū diebū vite eius. Memor enī
esse debes: q̄ et quāta picula passa sit p̄p̄-
te in vtero suo. Cū aut ⁊ ipa cōpleuerit
tysvite sue: sepelias eam circa me. Oi-
bus aut diebū vite tue in mente habeto
dñū: et caue ne aliquā peccato cōsentias &
p̄termittas precepta dei nostri. Ex sub-
stantia tua fac elemosynā. et noli auer-
tere faciem tuā ab ullo paupere. ita enī
fiet: vt nec a te auertat facies dñi. Quō
potueris ita esto misericors. Si multū
tibi fuerit abundantanter tribue: si exigū
tibi fuerit: etiā exigū libēter impartiri
stude. Premitū eīlōnū tibi thesaurigas
in die necessitatis. qm̄ elemosyna ab oī
peccato & a morte liberat. et nō patietur
aiazire in tenebras. Fiducia magna erit
corā summo deo elemosyna oībū facien-
tibus eā. Attēde tibi fili mi ab oī forni-
catione. et p̄ter vxorē tuā nuncqz patiar,
crimē scire. Supbiaz nūc i tuo sensu
aut in tuo verbo dñari pmittas. In ipa
enī initū sumpfit oīs pditio. Quicūqz
tibi aliqd opatus fuerit. statim ei merce-
dem restitue. et merces mercenarij tui
apud te oīno nō remaneat. Qd ab alio
oderis fieri tibi: vide ne tu aliquā alteri
facias. Hanc tuū cū esurientib⁹ & egēti-
bus comedē: et te vestimentē: cuius nudos
tege. Hanc tuū & vīnū tuū sup sepultu-

ram iusti cōstitue. et noli ex eo māduca-
re & bibere cū peccatorib⁹. Cōsiliū semp
a sapiente p̄quire. Omni tempore bene-
dic deum. et pere ab eo vt vias tuas di-
rigat. et omnia cōsilia tua in ipo perma-
neat. Indico etiā tibi fili mi dedisse me
dece talenta argēti dñi infantulus esses
gabelo in rages ciuitate medor. et cyro-
graphum eius apud me habeo. Et ideo
p̄quire quo ad eū puenias. & recipias
ab eo supra memoratū pondus argenti
et resilius ei cyrographū suum. Noli
timere fili mi: pauperē quidē vitā geri-
mus: sed multa lona habebim⁹ si tenu-
erimus dñi. et recesserimus ab oī pecca-
to & fecerimus bene.

V

Tunc respōdit tobias patri suo:

t et dixit. Omnia quecūqz p̄cepi
stū mihi: faciā pater. Quod autē
pecuniam hanc inquirem ignorō. Ille
me nescit: et ego eum ignorō. Quod si
grūm dabo ei. Sed neqz viā per quam
pergas illuc: aliquā cognoui. Tunc pater
suis r̄dit illi et dixit. Cyrographū qui
dem illius apud me habeo quod dñi illi
ofenderis flatim restituet. Sed perge
nunc et inquire tibi aliquē fidelē virū.
qui eat tecū salua mercede sua dum ad-
huc viuo: vt recipies eam. Tunc eges-
sus tobias inuenit iuuenē splendidum
stantē precinctū: et quasi paratū ad am-
bulandū. Et ignorās q̄ angel⁹ dei esset
saluator eū: et dixit. Tinde te habemus
bone iuuenis. At ille r̄dit. Et filijs isrl̄.
Et tobias dixit ei. Nostri viā q̄ ducit i re-
gionē medor. Qui r̄dit. Noui et oīa: ii i
nera eius frequēter ambulam. et māsi
apud gabellū frātri nostri qui morat in
rages ciuitate medor q̄ posita est in mō-
te egbathani. Cui tobias ait. Susci-
ne me obsecro donec hec ipa nunciē pas-
tri meo. Tunc ingressus tobias indica-
uit vniuersa hec patri suo. Sup q̄ am-
mirat pater rogauit vt introiret ad eū.
Ingressus itaqz salutavit eum: et dixit.
Gaudium tibi sit semper. Et ait tobias.
Quale gaudiū mihi erit qui in tenebris
sedeo: et lumē celi nō video. Cui ait iu-

uenis. Forti aīo esto: in proximo est ut
a deo cureris. Dicit itaq; illi tobias. Nū
quid poteris pducere filiū meū ad gate
lū in rages ciuitatē medor. et cū redier;
restituā tibi mercedē tuā. Et dixit ei an
gelus. Ego ducā et reducā eū ad te. Cui
tobias rñdit. Rogo te. Indica mihi de q̄
dōmo: aut de qua tribu es tu? Cui ra
phael angelus dixit. Genus q̄ris met
cennarij an ipm mercennariū qui cū fi
lio tuo eat? H̄z ne forte sollicitū te red
dam. ego sum aq̄arias: ananie magni fi
lius. Et tobias rñdit. Et magno gene
re es tu. Sed peto ne irascaris q̄ volue
rim cognoscere genus tuū. Dicit autē
illi angelus. Ego sanū ducā et sanū tibi
reducā filiū tuum. Rñdens aut̄ tobias
aī. Bene ambulet. et sic dñs in itinere
v̄o. et angelus ei? omiteb̄ rob̄sū. Tūc
patis oib; q̄ erāt in via portāda fecit to
bias vale p̄t suo et matri sue. et ambula
uerūt ambo fili. Cūq; pfecti essent: cepit
m̄ ei? flere et dicere. Baculū senectutis
nre tulisti et trāsmisisti a nobis. Nunq;
suffiſſet ipa pecunia p̄ q̄ misisti eū. Suffi
ciebat nob̄ paupertas nra vt diuitias ppu
taremus hoc q̄ videbam̄ filiū nrm. Di
xit ei tobias. Noli flere. Salu? queit
fili? n̄. et salu? reuertef ad nos: et oculi
tui videbūt illū. Credo enī q̄ angel? dei
ton? comiteb̄ ei. et bñ disponet oīa q̄ cir
ca eū gerunt: ita vt cū gaudio reuertar
ad nos. Ad hāc vocē cessavit mater eius
flere: et tacuit.

VI

Froſect? est aut̄ tobias: et canis
p̄ ſecut? est eū. et māſit prima mā
ſione iuxta fluuiū tygris. Et exi
uit vt lauaret pedes suos. et ecce pifcis
immanis eruit ad teuorandū eū. Quē
expauescens tobias: clamauit voce ma
gna: dices. Dñe inuadit me. Et dixit ei
angel? Apprehēde brāchiā eius. et trahe
eū ad te. Qđ cū fecisset attraxit eū i ſic;
cū et palpitare cepit aī pedes eius. Tūc
dixit ei angelus. Exētera hunc pifce. et
coſei? et fel et iecor repone tibi. Sūt enī
hec necessaria ad medicamenta utiliter
Qđ cū fecisset assauit carnes ei? et ſecū

sufſtulerūt in via: cetera ſalierūt q̄ ſuffi
cerēt eis. quicq; puenirēt i rages ciuita
tē medor. Tūc interrogauit tobias an
gelūr dixit ei. obſecto te aq̄atia frater v
diccas mihi qđ remediu habebūt iſta q̄
de pifce ſuare iuſſisti. Et rñdens angel? di
xit ei. Lordis ei? p̄ticulā ſi ſup cartones
ponas ſum? eius extricat oē gen? demo
nioꝝ ſiue a viro ſiue a mliere: ita vt v̄l
tra nō accedat ad eos. Et ſelvalet ad vñ
guendos oculos in q̄b fuerit albugo: et
fanabūf. Et dixit ei tobias. Ubi vñ
maneam?: Rñdensq; angel? ait. Et hic
raguel noie vir ppinq? de tribu tua. et
hic h̄z filiā noie ſarā: h̄z neq; masculū ne
q; feminā vllā h̄z alia p̄ter eā. Tibi debet
oī ſubſtātia ei? et oport̄z eā te accipere
cōtige. H̄ere ḡ eā a p̄te ei? et dabit tibi
eā in vrorē. Tūc rñdit tobias et dixit.
Audio qz tradita ē ſeptē viris et mortui
ſūt. h̄z et h̄z audiui: qz demoniū occidit il
los. Limeo ḡ ne fortez mihi hec eueniāt
et cū ſim vnic? parētib; meis. deponā ſe
nectutē illoꝝ cū trāſtricia ad iſeros. Tūc
angel? raphael dixit ei. Audi me et oīdā
tibi. q̄ ſunt quib; pualere pōt demoniū.
H̄i nāq; qui iuigiū ita ſuſcipiūt vt deū
a ſe et a ſua mente excutiāt. et ſue libidi
ni ita vacent ſicut equ? et mulus quib;
nō eſt intellect?; h̄z potestatē demoniū
ſup eos. Tu aut̄ cū accepis eā ingressus
cubiculū p̄ tres dies p̄tinēſt ab eā et
nihil aliud niſi orōib; vacabis cum ea.
Iūa aut̄ nocte. incēſo iecore pifcis ſuga
bit demoniū. Sc̄da vero nocte i copula
tione ſanctor; p̄iarchaz admitter;. Ter
cia aut̄ nocte bñdictōz p̄ſeq̄riō: vt filiū ex
robis p̄creent incolumes. Trāſacta aut̄
tercia nocte accipies virginē cū timore
dñi amore filiōꝝ magisq; libidī ſuct?
vt in ſemine abrae benedictionē in filijs
conſequaris.

VII

Agressi ſunt autē ad raguelē
i et ſuſcepit eos raguel cum gau
dio. Intuensq; tobiam raguel
dixit anne vrori ſue q̄ ſimilis eſt iue
nis iſte pſobrino meo. Et cū hec diriſſet
ait. Uñ eſtis iuuenes fratres noſtri. At

Tobias

illi dixerūt. Ex tribu neptalim sumus et captiuitate nimiae. Dixerunt illis raguel Prostis tobiam fratre meū. Qui dixerūt. Nouim. Cūq mīta bona loqref te eo. Dixit angel ad raguelē. Tobias de q̄ in terrogas p̄ isti? est. Et misit se raguel et cū lachrymis oscular' ē eū. et plorās sup̄ collū ei? dixit. Bñdictio sit tibi fili mi: qz boni et optimi viri fili' es. Et āna vxor ei? et sara ip̄o filia lachrymate sūt. Post q̄ aut locut i sūt: pcepit raguel occidi arietē et parari huium. Cūq hortaret eos discubere ad prandiū tobias dixit. Hic ego hodie nō māducalo neq̄ bibā: nisi prius petitionē meā cōfirmes. et p̄mittas mihi dare sarā filiā tuaz. Quo audito vlo raguel expauit scies qd eue nerit illis septē viris q̄ ingressi sunt ad eā. Atmire cepit: ne forte et huic fili cōtingeret. Et cū nutaret et nō daret petēti vllū r̄sum: dixit ei angel'. Noli timere dare eā isti: qm̄ huic timeti deū debet sūn filia tua. Propterea ali? nō potuit h̄re illā. Tūc dixit raguel. Nō dubito q̄ de' p̄ces: lachrymas meas i spctū suo admiserit. Et credo qm̄ id fecit vos re nire ad me. vt et ista cōiungeret cognatiōne sue: p̄m legē moisi. Et nūc noli du biū gerere: q̄ tibi eā tradā. Et apprehēdens dexterā filie sue: dexterā tobie tra didit dicē s. De' abraā. et de' isaac. et de' iacob vobiscū sit et ip̄e p̄iugat vos ip̄leat q̄ bñdltōz suā i vob. Et accepta cartha fecerit p̄scriptōz p̄iugij. Et post h̄ec epulati sūt bñdicētes deū. Glocavitq̄ raguel ad se annā vxorē suā. et p̄cepit eīrū p̄pararet alterū cubiculū. Et introduxit illic sarā filiā suā et lachrymata ē. Dixerunt ei. Forti aio esto filia mea. dñs celi te: tibi gaudiū p̄tedio qd p̄pessa es.

VIII
Ostīg vero cenauetūt introdu p̄xerūt iuuenē ad eā. Recordat' itaq̄ tobias sermonū angeli. p̄culit de cassidili suo p̄tē iecoris posuitq̄ eā sup̄ carlones viuos. Tūc raphael an gelus apprehendit demoniū et religavit illud in deserto superioris egypti. Tunc hortatus est virginēz tobias: dixerunt ei.

Sarg exurge et deprecessur deū hodie et cras et secundū cras: qz his tribi noctibus deo iungimur: tercia aut̄ transacta nocte. in nō erim' cōiugio. Filij quippe sanctor̄ sum' et nō possim' ita iungi sicut gentes q̄ ignorat̄ deū. Surgētes aut̄ pariter instatē orabāt ambo simul ut sanitas dare eis. Dixerunt tobias. Domine de' patrū nostroz: bñdicant te ce li terre mareq; et fontes et flumia et oēs creature tue q̄ in eis sūt. Tu fecisti adaz de limo terre: redistiq; ei adiutoriū euā. Et nūc dñe tu scis qz nō luxurie causa accipio sororē meā p̄iugē: s̄z sola posteritatis dilectione in qua benedicat nomē tuū in secula seculorū. Dixit itaq̄ sara. Misere nobis dñe. miserere nobis. et cōsenescamus ambo pariter sani. Et factum est circa pulloz cantū accersiri ius sit raguel seruos suos et abierūt cū eo pariter: ut foderēt sepulcrū. Dicebant enī ne simili mō euenerit ei. quo et ceteris alij septē viris q̄ sunt ingressi ad eā. Cūq parasset fossam: reuersus raguel ad vxorē suā dixit ei. Vitte ynā ex anciliis tuis et videat si mortuus est: vt sepi liam eū anq̄ illucescat. At illa misericordia exancillis suis. Que ingressa cubiculū repperit eos saluos et incolumes: secuz pariter dormientes. Et reuersa nuncia uit bonum nunciū. Et benedixerūt domini raguel videlicet et anna vxor eius. Et dixerūt. Benedicimus te domine de us israel. quia nō cōrigit nobis quemad modum putabamus. Fecisti enim nos biscum misericordiā tuam et exclusisti a nobis inimicum persequenter nos. Misertus es autem duobvnicis. Fac eos dñe plenius benedicere te: et sacrificiū laudis tue et sue sanitatis offerre: vt cognoscat vniuersitas gentiū. quia tu es deus sol' in vniuersa terra. Statimq; p̄cepit seruis suis raguel vt repleret terra fossam quā fecerant: priusq; elucesceret. Chorū aut̄ sue dixit vt instrueret cōiūniū. et p̄pararet oīa q̄ in cibis erāt iter agentib; necessaria. Duas q̄z pingues vaccas et quattuor grietes occidi fecit.

et parari epulas oībū vicinis suis. cūctis
amicis. Et adiurauit raguel tobiā: ut
duas hebdomadas morareſ apud eum.
De oībū autē q̄ possidebat raguel dimidi
am p̄tē dedit tobie. et fecit hāc scripturā
ut p̄s dimidia q̄ superat. post obitū eoꝝ
tobie dñō deueniret.

IX

Tunc vocauit angelus tobiā ad
eū: quē quidē hoīez existimabat
diritz ei. Alaria frater peto ut
auscultes vba mea. Si meipm tradā ti
bi seruū: nō ero p̄dignus p̄uidētie tue. Tn
obsecro te vt assumas tibi aialia sive ser
uitia. et vadas ad gabelū in rages ciuita
tē medoꝝ. reddasq; ei cyrographū suū
et recipias ab eo pecuniā et roges eū ve
nire ad nuptias meas. Hic ei ip̄e qm̄
numerat pater meus dies. et si tardauer
oꝝ vna die plus p̄tristaf aia eius. Et cer
te vides quō adiurauit me raguel. cuius
admiramentū spernere nō possum. Tūc
raphael assumes q̄ttuor ex seruis rague
lis et duos camelos. i rages ciuitatē me
dop̄ prexit. et inueniēs gabelū dedit ei cy
rographū suū et recepit oēs pecuniā. In
dicauitq; ei te tobia filio tobie oia q̄ ge
sta sūt. fecitq; eū secū venire ad nuptias.
Cūq; ingressus esset domū raguel inue
nit tobia discubentē et exiliē osculati sūt
seiuicē. Et fleuit gabellū bñdirit q̄ deū
et dixit. Bñdicat te deo istl: qz filo es opti
mi viri et iusti et timētis deū. et elemosy
nas faciēs. Et dicat bñdictio sup vxore
tuā. et sup parētes vros et videatis fili
os vros. et filios filiorū vroꝝ vscq; in ter
ciā et q̄rtā generatōz. et sit semē v̄m bñ
dictū a deo istl q̄ regnat i secula seculoꝝ.
Cūq; oēs dixissent amen: accesserūt ad
cōuiuū. Sed cū timore dñi nuptiarū
cōuiuum exercebant.

X

Tm̄ vero moras faceret tobias
causa nuptiarū. sollicitus erat pa
ter ei: tobias dicēs. Mutas q̄re
moras filius meus. aut q̄re detentus est
ibi. Mutas ne gabelus mortuus est et ne
mo reddit illi pecuniā. Cepit autē cōtri
stari nimis ip̄e et anna vxor ei: cū eo et ce
perūt ambo simul flere: eo q̄ die statuto

minime reuerteretur filius eoꝝ ad eos.
Flebat igit̄ m̄ ei: irremediabilibus la
chrymis atq; dicebat. H̄eu me fili mirat
qd te misimus p̄grinari. lumē oclōꝝ nō
rū baculū senectus: nō: solatiū vite no
stre spē posteritas: nō. Dia fili inteyno
hūtes: te nō debuimus dimittere a nobis.
Qui dicebat tobias. Tace et noli turbari
sanus est fili: nō: satis fidelis ē vir ille cū
q̄ misimus eū. Illa autē nullo mō cōsolati
ri poterat: sed q̄tidie exiliēs circumspicie
bat. et circumibat vias oēs p̄ q̄s spes re
meandi videbat: vt. p̄cul videret eū si fie
ri posset: veniente. At v̄o raguel. dicebat
ad generū suū. Mane hic et ego mittam
nunciū salutis de te ad tobiam patrē tuū.
Qui tobias ait. Ego noni qz pater meus
et mater mea modo dies cōputat et
crucias spiritus eoꝝ in ipis. Cūq; verbis
multis rogaret raguel tobiam. et ille eum
nulla rōne vellet audire: tradidit ei sara
et dimidiā partem offnisi substātie sue
in pueris. in puellis. in pecudib⁹. in ca
melis. et in vaccis. et pecunia multa et
saluum atq; gaudentē dimisit eum a se
dicēs. Angelus dñi sanctus sit in itine
re vestro. perducatq; vos in columnas et in
ueniatis oia recte circa parētes vestros.
et videant oculi mei filios vestros prins
q̄ moriar. Et apprehendētes parentes
filiam suā. osculati sunt eā et dimiserūt
ire. monentes eā honorare soceros. diligere
maritū: regere familiā. gubernare
domum. et seip̄sam irreprebenſibilez ex
hibere.

XI

Tunc reuerterent: puenet ad
charā q̄ est in medio itinere cō
tra niniuen vndecimo die. Di
xitq; angelus. Tobia frater: scis quēad
modū reliquisti p̄r̄ tuū. Si placet ita
q̄ tibi p̄cedam. et lento gradu insequā
tur iter nostrū familie filiū cōuge tua
et cū aialib⁹. Cūq; hoc placuissest vt irēt
dixit raphael ad tobiam. Tolle tecū ex fel
le piscis: erit enī necessariū. Tulit itaq;
tobias ex felle illo et abierūt. Anna autē
sedebat secus viā quotidie in supercilio
montis. vnde respicere poterat de longi

Tobias

ginquo. Et dum ex eodē loco speculare
tur aduentū eius, vidit a lōge, et illico co-
gnovit venientē filiū suū: currensq; nuns-
ciavit viro suo: dicens. Ecce veit fili⁹ tu⁹.
Diritq; raphael ad tobiam. At ybi intro-
ieris domū tuā statim adora dñm deūz
tuū. et grās agēs ei. accede ad patrē tuū
et osculare euz. Statiq; lini sup oculos
ei⁹ ex felle isto piscis. qđ portas tecū. Hic
as enī qm̄ mor aperient oculi ei⁹. et vide-
bit pater tuus lumē celi. et i aspectu tuo
gaudebit. Tūc p̄cucurrit canis q̄simul
fuerat in via. et q̄si nunci⁹ adueniēs bla-
dimēto sue caude gaudebat. Et exurgēs
cecus pater. cepit offendēs pedib⁹ curre-
re. et data manu puero occurrit in jobuiā
filio suo. Et suscipiēs osculat⁹ est eū cū
vxore sua: et ceperūt flere p̄ gaudio. Cū
q̄ adorassent deū et gratias egissent p̄ se
derūt. Tūc sumēs tobias de felle piscis
liniuit oculos patri suo. Et sustinuit q̄si
dimidiā sere horā. et cepit albugo ex ocu-
lio eius quasi mēbrariaoui egredi. Qđ
apprehendēs tobias traxit ab oculis ei⁹
statimq; visum recepit. Et glorificabāt
deū ip̄e videlicet et vxor eius et oēs qui
sciebant eū. dicebatq; tobias. Benedico
te dñe deus israel qđ tu castigasti me et tu
saluasti me. Et ecce ego video tobiam si-
lium meū. Ingressa est etiā post septē
dies sara vxor filij ei⁹ et oīs familia et pe-
cora sana et cameli et pecunia multa vxo-
ris: et illa pecunia quā recepat a gabelo
Et narrauit pentib⁹ suis oīa bñficia dei
q̄ fecisset circa eū p̄ hoīem q̄ eū duxerat.
Clenētq; achior et nabath q̄sobrini to-
bie. gaudētes ad tobiam: et q̄gratulātes ei
de oīb⁹ tonis q̄ circa illū oīderat de⁹. Et
p̄ septē dies epulātes oēs cū gaudio ma-
gno gauisi sunt.

XII

Inc̄ vocauit ad se tobias filiuz
suū: dixitq; ei. Quid possumus
dare viro isto sancto q̄ veit tecū
R̄ndens tobias: dixit patri suo. Pater
quā mercedē dabimus ei: aut qđ dignū
poterit esse bñficijs eius. Ne duxit et re-
duxit sanū: pecunia a gabelo ipse recepit
vxor ip̄e me h̄re fecit et demoniū ab ea

ip̄e cōpescuit. gaudiū pntib⁹ ei⁹ fecit: me
ip̄m a deuoratōe piscis eripuit. te q̄gvoi
dere fecit lumē celi. et tonis oīb⁹ p̄ eum
repleti sum⁹. Quid illi adhuc poterim⁹
dignū dare? Sed peto te pater mihi ro-
ges eū si forte dignabilē medietatē de oī-
bus q̄ allata sunt sibi assumere. Et ro-
cantes eū pater. s. et filius. tulerūt eū in
partē. et rogare ceperūt vt dignare dñm
diā p̄tē oīm q̄ attulerāt: acceptā habere.
Tūc dixit eis occulte. R̄ndicite deū celi
et corā oīb⁹ vivētib⁹ p̄itemini ei: q̄z fe-
cit robiscū mīaz suā. Etenī sac̄m regis
abscondere bony est: opa autē dei reuela-
re et p̄fiterib⁹ norificū est. Bona est orō
cū ieūnio et elemosyna. magis q̄z thesau-
ros auri recōdere. qm̄ elemosyna a mor-
te liberat: et ip̄a est q̄ purgat p̄tā et facit
inuenire vitam eternā. Qui autē faciūt
pctm̄ et iniqtatē: hostes sūt aīe sue. Oia/
nifesto ḡ rob veritatē. et nō abscondā a
robis occultū sermonē. Qñ orabas cū
lachrymis et sepeliebas mortuos. et tere-
linq;bas prandū tuū et mortuos abscon-
debas p̄ diē i domo tua et nocte sepelie-
bas eos ego obtuli orōz tuā dñō. Et qz
accept⁹ eras deo necesse fuit vt tēptatio
pbaret te. Et nūc misit me dñs vt cura-
rē te: et sarā vxorē filij tui a demonio libe-
ratē. Ego enī sum raphael angel⁹: vnuſ
ex septē q̄ astamus ante dñm. Cūq; hec
audissent turbati sunt. et tremētes ceci-
derūt sup terrā in faciē suā. Dixitq; eis
angel⁹. Pax rob. Molite timere. Etenī
cū esez robiscū p̄ voluntatē dei erā: ip̄m
bñdicite et cātate illi: vidabar q̄tide ro-
biscū māducare et bibere: sed ego cito in
uisibili et potu qui ab hoīib⁹ videri nō p̄t:
vtoz. Temp⁹ ē ergo vt reuertar ad eū q̄
me misit. vos autē benedicite deū. et nar-
rate omnia mirabilia eius. Et cū hec di-
xisset ab aspectu eoꝝ ablatus est. et ultra
eum videre nō potuerūt. Tūc p̄strati per
horas tres in faciē: benedixerūt deū. Et
exgentes. narrauerūt. omnia mirabi-
lia eius.

XIII

a Periens autē tobias senior os
suū: benedixit dominuz et dixit.

Magnus es dñe in eternū. et in oia secula regnū tuū. qm̄ tu flagellas et saluas. deducis ad inferos et reducis. et nō est q̄ effugiat manū; tuā. Cōfitemi dño filij isrl. et in p̄spectu gentiū laudate eū: qm̄ iō disp̄fit vos inter gentes q̄ ignorāt eū ut vos enarretis mirabilia ei?. et faciat isrl scire eos q̄ nō est ali? deo oportēs p̄ter eū. Ip̄e castigauit nos p̄p̄t iniq̄tates n̄ras. et ip̄e saluabit nos p̄p̄t misericordiā suā. Aspicite ḡ q̄ fecit nobiscū. et cū timore et tremore p̄fitemini illi. regēḡ seculor̄ ex altate in opib⁹ v̄is. Ego aut̄ in terra capititatis mee p̄fitebor illi: qm̄ ondit maiestatē suā in gentē peccatrice. Cōuerteremini itaq̄ peccatores. et facite iusticiā corā dño: credētes q̄ faciat robuscū misericordiā suā. Ego aut̄ et aia mea in eo letabimur. Bñdicte dño oēs electi ei?: agite dies leticie et p̄fitemini illi. Hierlm ciuitas dei. castigauit te dñs in opib⁹ manus tuar̄. Cōfitere dño in bonis tuis. et bñdic deū seculor̄. vt reedificet in te tabernaculū suū. et reuocet ad te oēs captiuos et gaudeas in oia secula seculor̄. Luce splēdida gaudebis. et oēs fines tre adorabūt te. Matōes ex longinq̄ ad te venient et mūera deferētes adorabūt ī te dominū. et terrā tuā ī sc̄ificatōz habebūt. Nomē ei magnū inuocabūt ī te. Oale dicti erūt q̄ p̄tēpserint te et p̄dēnat̄ erūt oēs q̄ blasphemauerit te. bñdictiq̄ erūt q̄ edificauerit te. Tu aut̄ letaber̄ ī filijs tuis: qīsi oēs bñdicen̄ et cōgregabūt ad dñm. Beati oēs q̄ diligūt te. et q̄ gaudēt sup̄ pace tua. Aia mea bñdic dñm. qm̄ liberauit hierlm ciuitatē suā a cunctis tribulatōib⁹ ei? dñs deo n̄. Beat⁹ ero si fuerint reliq̄ semīs mei ad videndā claritatem hierlm. sorte hierlm ex saphyroz smaragdo edificabūt. et ex lapide p̄cioso oīs circuit⁹ muroz ei?. Ex lapide candido et mūndo oēs platee ei? sternent. et p̄ vicis ei? alleluia catabif. Bñdit⁹ dñs q̄ exaltauit eā: vt sit regnū ei? in secula seculorū sup̄ eam. Amen.

e T̄ summati sūt smōes tobie.
Et postq̄ illūiat̄ ē tobias viric

annis q̄draginta duob⁹. et vidit filios ne potū suor̄. Cōpletis itaq̄ annis centū duob⁹. sepult⁹ est honorifice in inniue. Quinq̄inta nāq̄ et sex annoz lumē oculor̄ amisit: sexagenari⁹ nocepit. Reliqui vovite sue ī gaudio fuit. et cū bono p̄fectu timoris dei prexit ī pace. In hora aut̄ mortis sue vocauit ad se tobiam filium suū et septē iuuenes filios suos nepotes: diritz̄ eis. Prope erit interit⁹ niniue. Nō enī excidit verbū dñi. et frēs n̄i q̄ disp̄si sunt a terra isrl: reuertēt ad eā. Qis aut̄ deserta terra ei? replebit. et domus dei q̄ in ea incēsa est itez̄ reedificabit: ibiq̄ reuertēt oēs timētes deū. Et relinquit gētes idola sua. et veniet ī hierusalē. et inhabitabūt in ea. et gaudebūt in ea oēs reges terre adorātes deū israel. Audite ḡ filij mei p̄fem v̄im. Seruite dño in veritate. et inquite vt faciat isrl que placita sunt illi. Et filijs vestris mādate vt faciat iusticias et elemosynas vt sint memorē dei. et benedicat eū in oī tpe ī veritate et in tota virtute sua. Nūc ergo filij audite me. et nolite manere hic. Sz quacūq̄ die sepelieritis matrē vestrā circa me ī uno sepulcro. ex eo dirigite gressus v̄os vt exeat hinc. Glideo enī qz iniquitas eius finē dabit ei. Factuz̄ est aut̄ post obitū mēris sue tobias abscessit ex inniue cū vrore sua et filijs et filiorū filijs. et reuersus ē ad sacerdos suos. Inuenitq̄ eos incolumes. in senectute bona. et curā eoz̄ gessit. Et ip̄e clausit oculos eorū. et omnē hereditati ē domus raelis ip̄e p̄cepit: vidiq̄ quintā generationem filios filior̄ suor̄. Et cōpletis annis nonaginta et nouē in timore domini cum gaudio sepelierūt eum. Qis aut̄ cognatio eius. et oīs generatio eius in bona vita et in sancta cōuersatione permansit. ita vt accepti essent tam deo q̄bominibus. et cunctis habitantibus terram.

Explicit liber Tobie.